

СТИВЪН СПЕНДЪР АЗ МИСЛЯ ПОСТОЯННО...

Превод от английски: Василка Хинкова, Владимир Филипов, —

chitanka.info

Аз мисля постоянно за ония, които наистина велики
бяха.

Които още от утробата си носеха историята на
Духа —

— през коридори светлина, където часовете са слънца

— безкрайни, пеещи. Красивият им порив бил:

докоснатите им огън устни

Духа да славят в песен.

Те пазели желанията свои,

нападали по тялото им като цветове

от клонките на Пролетта.

Най-важното желание било: да не забравяш никога
онуй желание, в кръвта вродено, дошло от изворите
вечни,

пробило камъка на светове, предшестващи земята.

„Не се отричай никога във зрака прост на утрото
от удоволствието,

нито от неговото строго искане за обич вечер.

И не допускай никога движението в теб да задуши
със шум и пушек на Духа цъфтежа.“

Там, по високите плата, до слънцето и снеговете

виж как възпяват имената им: треви полюшнати

и лентите на облаците бели,

и шепота на вятър под небе смълчано.

Възпяват те ония, които за живота се сражаваха,

чиито сърца на огъня огнища бяха.

От слънцето родени, към слънцето летяха

и със честта си се подписаха на въздуха във
страниците живи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.